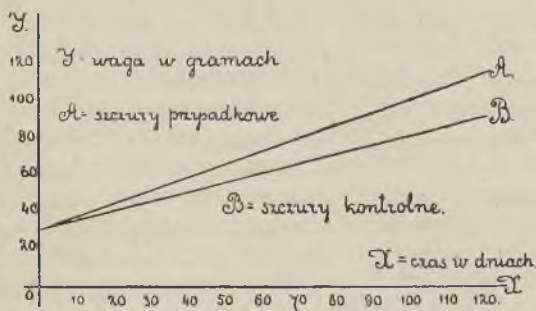

czeń na innych zwierzętach. Serja następna badań obejmuje zwierzęta laboratoryjne — białe szczury.

Badaniom nadano kierunek sprawdzenia wpływu płata przedniego przysadki mózgowej na wzrost i rozrodczość szczurów. W tym celu 100 szczurów, z których każdy ważył około 30 g., podzielono na 2 grupy. I klatka obejmowała 3 samce i 2 samice. II klatka obejmowała 2 samce i 3 samice. Klatce I-ej podawano wyciąg suchy płata przedniego przysadki mózgowej (hypophysis cerebri anim. lob. anter. sicc. pulv. — Klawe) w ilości 0,02 na szczura w ciągu 2 miesięcy. Klatka II-ga służyła jako kontrola. Szczury ważono co drugi — trzeci dzień. Powyższa krzywa wykazuje wpływ preparatu płata przedniego na wagę szczurów.

Pominąwszy wagę, już po upływie trzech tygodni zauważono różnice pomiędzy szczurami normalnymi a przysadkowymi. Różnice te polegają na większym wzroście, powolniejszych ruchach, zmniejszonej samoobronie w porównaniu ze szczurami kontrolnymi. Na szczególną

uwagę zasługuje rozrodczość szczurów przysadkowych. Otóż dwie samice przysadkowe w okresie 5-cio miesięcznym miały 20 młodych, natomiast 3 samice kontrolne w tymże czasie miały 3 młode. Należy zaznaczyć, że zwierzęta laboratoryjne znajdujące się w tych samych warunkach, co kontrola i liczący około 40 szczurów, nie rozmnażał się. Matki zwykle porzekały młode w ilości 2—3 sztuk.

Wpływ płata przedniego przysadki mózgowej na gruczoły rozrodcze, jak to stwierdzili Zondek i Aschheim, tłumaczy się tem, że hormon przedniego płata przysadki mózgowej jest motorem czynności płciowej. Hormon ten stanowi czynnik pierwotny, zaś hormon jajnika — czynnik następczy. Hormon przedniego płata przysadki pobudza do czynności aparat pęcherzykowy, powoduje dojrzewanie pęcherzyków i dopiero następnie uruchamia w komórkach pęcherzyka hormon jajnikowy. Ostatni działa w sposób właściwy na macicę i pochwe. Pokolenie przysadkowe przeznaczono do dalszych badań w kierunku wytwarzania odpowiedniej płci za pomocą stosowania kompleksów organopreparatów.

Nieliczne te wprowadzić orientacyjne badania pozwalają wnioskować o wybitnym działaniu organopreparatów na tworzenie się żywego ustroju — oraz wpływu ich na jego fizjologię. (Streszczenie własne).

Dr. J. Fabicki (Warszawa)